

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

On és la dignitat de país?

Ara ja es veu que Toni Martí no negocia res a Europa

L'exministra suïssa Mecheline Calmy-Rey, professora convidada a la Universitat de Ginebra, va fer el novembre passat unes interessants declaracions al diari *Le Temps*.

Explicava que en les negociacions amb la Unió Europea considerava molt important que Suïssa demostrés que sap el que vol. I afegia una frase que em permet iniciar aquesta tribuna: "Tenir una política europea essencialment reactiva no és digne d'un país com Suïssa".

La política de relacions amb Europa és la prioritat de les prioritats de Suïssa pel que fa a la política exterior. També hauria de ser-ho per a Andorra. Hauria de ser-ho, però no ho és.

I la política europea reactiva, en la qüestió del tabac, d'Antoni Martí no és gens digna d'un país com el nostre.

Fa quinze dies en aquesta *Plaça del Poble* (BonDia, 30 de gener del 2018) preguntava què negocia el Govern amb la Unió Europea i deia que aquesta era la pregunta que Martí no volia contestar.

El que el cap de Govern no volia contestar en tornar dels seus repetits viatges a París ho va haver de contestar, divendres passat, la seva ministra d'Exteriors.

Ara ja és públic el que sabem feia setmanes: França no accepta les propostes de DA per mantenir l'estatut actual del tabac en el marc de l'acord comercial de l'any 1990 i en demana una reforma radical.

Aplicant la seva habitual tàctica de canviar de discurs cada vegada que canvia d'interlocutor, Martí s'havia autoconvençut que

podria continuar enganyant sempre a tothom.

Martí i la seva comunicació cloroform van instaurar a Andorra, ara fa gairebé set anys, una doble realitat. Van començar a sentenciar que les coses, a més de ser el que eren, eren més. Desdoblant i inflant les coses, algunes s'han anat deformant fins al dia que han començat a petar-nos a la cara.

I ara a Martí li ha petat a la cara un dels globus més superinflats que ha sortit mai de la bufera propagandística de DA: la prolongació durant trenta anys de l'actual

un nou engany: si França pretén que Andorra situï el preu de venda dels paquets de tabac a preus europeus no ens cal patir perquè Bulgària ven el paquet més barat que Andorra!

I s'ho creien. I es creien que ens creuríem aquesta nova manipulació!

Ara ja està clar: el que França demana és l'equiparació –o un acostament molt significatiu– amb el preu de venda del paquet a França i a Espanya, no pas a Bulgària ni a Letònia.

No hi ha excusa per a l'absència de visió estratègica. No hi ha consciència del paper determinant de les correlacions de forces i els criteris polítics.

El Govern ha estat babau volent creure que les decisions relatives a l'accés al mercat de la Unió Europea dels productes del tabac depenien de criteris tècnics, quan són totalment polítics.

La crisi en què es troben les relacions Andorra-UE posa en evidència els objectius polítics i les exigències de la Unió pel que fa al lligam entre la qüestió del tabac i la globalitat de l'acord d'associació.

D'altra banda, aquesta crisi ens obliga a obrir els ulls sobre la importància vital per a Andorra de les qüestions lligades al mercat interior de la Unió Europea.

I aquesta crisi serveix, finalment, per recordar al Govern la realitat de la correlació de forces.

L'acord amb Brussel·les sobre el tabac no és pas una opció de negociació en la mesura en què el marge de maniobra andorrà és ínfim.

La relació amb Europa hauria de ser la prioritat de les prioritats, i no ho és

França no accepta les propostes de DA sobre el tabac; en vol una reforma radical

tractament duaner dels productes del tabac en el marc de l'acord amb la Unió Europea. Li ha petat i ell ho ha ben sentit.

Fa quinze dies escrivia que els progressistes demanem al cap de Govern que no enganyi més, que no amagui la veritat. Que expliqui públicament en quin cul-de-sac ha situat l'economia andorrana.

No va respondre, però la seva comunicació cloroform va sortir immediatament propagant